

Митрополит Атанасије: Не смемо дозволити да нам било шта затамни поглед ка Христу

Његово Високопреосвештенство Архиепископ и Митрополит милешевски г. Атанасије служио је у 32. недељу по Духовима, 2. фебруара 2025. године, Свету архијерејску Литургију у храму Светог Николаја Српског у Коловрату код Пријепоља. Саслуживали су архијерејски намесник пријепољски протојереј Игор Ерић, старешина храма Светог Николаја протојереј Небојша Јовановић и протођакон Иван Савић.

Честитајући сабраном верном народу учешће у Божанској Литургији Високопреосвећени је у пастирској беседи најпре указао на важност и неопходност учешћа у Евхаристијском сабрању, рекавши притом: – Долазити на Божанску Литургију и учествовати у њој велики је успех, велико је постигнуће. Овде, на Божанској Литургији, у Заједници смо са самим Богом, и Светим Његовима, са свима Његовим Анђелима, пророцима и апостолима, са целом Црквом Божијом. Нема савршеније заједнице и бројније од ове, литургијске.

Владика је потом подсетио на данас прочитани одељак из Јеванђеља: –Јеванђелист Лука говорио је великој богољубивој чежњи оног народа који се тискао око Господа Христа, када је Христос проповедао. Како су људи хрлили за Христом, тискали се кроз онај народ да се што више приближе Њему, да би Га што боље чули.

– Христос пројављује своју љубав према том Закхеју, који се попео на дрво да би га видео, јер зна да он жарко жели да буде близу Њега. Христос прихвата ту његову жељу, и каже да ће бити у његовом дому, са њиме, јер познаје његову љубав, и види његов труд да му се приближи.

– Упоредимо себе, ово наше сабрање, са оним што је записао Свети апостол и јеванђелист Лука, упоредимо себе са Закхејем, који се на дивљу смокву попео да би се што више приближио Христу, поред тих хиљада људи које су пратиле Христа, да би га чули и да би га видели. А ми, као да бежимо од Њега. Више се сабирамо на другом месту него ли у храму, у којем нас Бог

највише посећује, и дружи се са нама, и началствује Божанској Литургији, да нас храни Собом, Својим Телом и Крвљу, и Својом Науком и исцељује нас.

– Има много тога још да учимо, свако од нас, а учимо се из Светог Јеванђеља и из искуства Цркве. Имамо свете обрасце пред собом, од њих се учимо. Ето, тај Закхеј, образац. Па онда и многи записани у календару, данас се помиње Преподобни Јефtimiје, узор побожности. Треба да читамо о тим обрасцима, да се угледамо на њих. Имамо их много и из рода нашега.

– Нека нас Господ увек побуђује на приближавање Њему, слушање Њега. Он нас увек прихвата и побуђује, а ми треба да увек имамо поглед тако усмерен и спремност да чујемо. То нам је најпотребније, да идемо за Христом, да Њега видимо, да Њега чујемо.

– Један је Христос, један и једини, јединствен. Много је историјских личности, војсковођа, писаца, државника, али је један Христос. Нико Га не може заменити, иако су многи покушавали, и покушавају и даље. Не смемо дозволити да нам поглед ка Христу било шта препречи, затамни, замагли. Свети Оци, па и наш Свети Сава, нису настојали да замене Христа него су на Њега указивали. Они су били путоказ ка Христу. Тако и наше Светосавље. Оно постоји, и важно је, зато што је Христос у њему, нагласио је Архиепископ Атанасије.

Чланови Црквеног одбора, са старешином храма Светог Николаја протојерејем Небојшом Јовановићем, приредили су за све сабране трпезу љубави у сали парохијског дома у Коловрату.

mitropolija.com